

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 28/2026
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Обрадовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 30/25 од 28.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 157/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Обрадовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 30/25 од 28.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 157/25 од 09.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 30/25 од 28.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајњу од једне године и осам месеци, коју ће издржавати по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге која је код њега пронађена и одузета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Зајечар – ПС Сокобања од 21.09.2023. године, а за коју је одређено да се иста преда ПУ ради уништења. Окривљени је обавезан да плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и накнаду трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, у смислу члана 264. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 157/25 од 09.10.2025. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног АА и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Обрадовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев

као основан, преиначи у целини одлуку донету по редовном правном леку и усвоји жалбу као основану те првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да чињенично стање током овог кривичног поступка није правилно утврђено. С тим у вези истиче да је суд пресуду донео након одржаног једног главног претреса, да је окривљени осуђен јер је исти рецидивиста, односно с обзиром да је већ осуђиван, да су током поступка одбијани предлози одбране, да одбрани није достављен налаз и мишљење вештака, да је окривљени особа која болује од тумора и да је лек који је код њега пронађен коришћен у сврху лечења. Бранилац окривљеног, поред тога истиче да је током поступка остало нејасно зашто је поступала ПС Соко Бања, односно ПУ Зајечар, те полемише са местом извршења кривичног дела, оспорава чињеничне наводе и оцену доказа од стране другостепеног суда, посебно наводе око састава таблета које су пронађене у стану окривљеног, а који су супротни закључцима нижестепених судова, на који начин оспорава утврђено чињенично стање и изведене доказе, у смислу члана 440. ЗКП.

Бранилац истиче и да је кривична санкција превисоко одмерена, те да је суд требало окривљеног блаже да казни, односно истиче чињенице које су од утицаја приликом одмеравања казне, у смислу одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче повреде закона из члана 68. став 1. тачка 9) ЗКП, члана 123. став 4. ЗКП, члана 302. ЗКП и члана 303. ЗКП, као и члана 395. и 396. ЗКП и члана 55. став 2. КЗ.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, члана 441. став 1. ЗКП, као и члана 123. став 4. ЗКП, члана 302. ЗКП и члана 303. ЗКП, као и члана 395. и 396. ЗКП и члана 55. став 2. КЗ, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић